

SXEDIO.H73

11.2.1957: Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΟΪΖΟΥ ΑΦΗΓΕΙΤΑΙ ΟΤΙ ΤΟΥ ΕΓΓΕΡΝΑΝ ΣΤΟ ΣΤΟΜΑ ΝΕΡΟ ΑΝΑΜΙΓΜΕΝΟ ΜΕ ΒΕΝΖΙΝΗ ΕΝΩ ΕΝΑΣ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΣ ΤΟΝ ΚΤΥΠΟΥΣΕ ΣΤΑ ΓΕΝΝΗΤΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΠΡΟΚΑΛΩΝΤΑΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΠΝΙΓΜΟΥ ΚΑΙ ΑΦΟΡΗΤΟΥΣ ΠΟΝΟΥΣ.

Ο Κωνσταντίνος Λοΐζου από το Καλό Χωριο Λεύκας συνελήφθη από τους Αγγλους στις **11.2.1957** και μεταφέρθηκε στα μπουντρούμια της Ομορφίτας που αποτελούσαν κέντρο των βασανιστηρίων των συλλαμβανόμενων αγωνιστών.

Αφηγήθηκε στο "χρονικό" που εξέδωσε ο αρχηγός της ΕΟΚΑ και στο οποίο περιλαμβάνονται αφηγήσεις αγωνιστών για τη δράση τους στον αγώνα:

"Συνελήφθην (στις **11.2.1957**) διότι ετοιμάζα μετά του αδελφού μου Τεύκρου κρησφύγετον εις τον κήπον της εν Καλώ Χωρίω Οικίας μου και οδηγήθην εις τα κρατητήρια Ομορφίτας υπό των ανακριτών Μακλόκλαν και Μέρλιν.

Εις Ομορφίταν με εξήπλωσαν επί σιδηράς κλίνης, επί της οποίας έδεσαν τους πόδας και τας χείρας μου και μου είπαν: "θα μιλήσεις ή θα σε σκοτώσουμε".

Ο Μέρλιν κατόπιν έρριψεν επί του προσώπου μου ένα ύφασμα και άρχισε να ρίπτει εις το στόμα μου ύδωρ αναμεμειγμένον με βενζίνη, ενώ ο Μακλόκλαν, δι' ενός τεμαχίου καουτσιούκ με εκτύπα επί των γεννητικών οργάνων. Όταν οι βασανισταί αντιλήφθησαν ότι ήρχισα να χάνω τις αισθήσεις μου, μου έρριψαν επί του προσώπου ύδωρ. Όταν συνήλθον ελαφρώς ήρχισαν πάλιν τα μαρτύρια.

Μετά με εκτύπων διά των γρόνθων και λακτισμάτων εις τον στόμαχον, ο δε θηριώδης Μέρλιν εις τας πληγάς. Ακολούθως με περιέλουσαν ύδωρ και με αφήκαν δεμένον επί της κλίνης απειλήσαντες ότι "αφού δεν μιλάς, θα συνεχίσωμεν αύριον".

Ησθανόμην παντού φρικτούς πόνους. Την

επαύριον ο Μακλόκλαν ήρχισε να με κτυπά με τας παλάμας του ανοικτάς εις το πρόσωπον φωνάζων: "Εγώ ανέκρινα **4.000** μέχρι τώρα και εσύ θα με γελάσης;".

Αμέσως με μίαν φιάλην ήρχισε να με κτυπά εις τους όρχεις, προκαλών ούτω δριμύτατους πόνους.

Εζήτηι επιμόνως να του αποκαλύψω πού είναι ο αδελφός μου ο Τεύκρος, ο οποίος ήτο ο συνδεσμος της περιοχής και άλλα μυστικά της ΕΟΚΑ, ενώ με εκτύπα με δερματίνην ζώνην επί των όρχεων και με τους γρόνθους του εις το στήθος και τη κοιλίαν.

Εν τω μεταξύ ήλθε και τον εβοήθει εις το έργον του και ο Μέρλιν.

Τα μαρτύρια αυτά διήρκεσαν επ' αρκετόν. Αφού βαρέθησαν να κτυπούν, με έλυσαν και με ωδήγησαν εντός ενός κελλίου, όπου ήσαν ο Πολύκαρπος Γιωρκάτζης και ο Φρίξος Δημητριάδης. Μετά από ολίγας ώρας ο Μέρλιν με μετέφερεν εις Λεύκαν, και από εκεί πάλιν εις Ομορφίταν.

Εκεί με έρριψαν επί του δαπέδου και μου είπεν ότι "απόψε θα κοιμηθής με ένα πτώμα".

Επί της κλίνης σκεπασμένον με μίαν κουβέρνταν ήτο εν άτομον. Εξηκρίβωσα ότι ούτος ήτο ο Πολύκαρπος Γιωρκάτζης. Εις αυτό το σκοτεινόν δωμάτιον παρέμεινα νήστις με τον Γιωρκάτζη και χωρίς ύδωρ διότι το ύδωρ ήτο βρωμερώτατον, το δε ψωμί βρεγμένο με ούρα, ήτο αδύνατον να φαγωθή".

Τελικά ο Κωνσταντίνος Λοΐζου μεεφέρθηκε στις Κεντρικές Φυλακές και απολύθηκε με το τέλος του αγώνα.

(Μεταγλώττιση)

"Συνελήφθηκα στις **11.2.1957** διότι ετοίμαζα με τον αδελφό μου Τεύκρο κρησφύγετο στον κήπο οικίας μου στο Καλό Χωρίο και οδηγήθηκα στα κρατητήρια Ομορφίτας από τους ανακριτές Μακλόκλαν και Μέρλιν.

Στην Ομορφίτα με εξάπλωσαν σε σιδερένιο κρεβάτι, στο οποίο έδεσαν τα πόδια και τα χέρια μου και μου είπαν: "Θα μιλήσεις ή θα σε σκοτώσουμε".

Ο Μέρλιν κατόπιν έρριψε στο πρόσωπο μου ένα ύφασμα και άρχισε να ρίχνει στο στόμα μου νερό αναμιγμένο με βενζίνη, ενώ ο Μακλόκλαν, με ένα τεμάχιο καουτσιούκ με κτυπούσε στα γεννητικά όργανα. Όταν οι βασανιστές αντιλήφθηκαν ότι άρχισα να χάνω τις αισθήσεις μου, μου έρριψαν στο πρόσωπο νερό. Όταν συνήλθα ελαφρώς άρχισαν πάλι τα μαρτύρια.

Μετά με κτυπούσαν με τους γρόνθους και κλωτσιές στο στομάχι, ο δε θηριώδης Μέρλιν στις πληγές. Ακολούθως με περιέλουσαν νερό και με αφήκαν δεμένο στο κρεβτι απειλήσαντες ότι "αφού δεν μιλάς, θα συνεχίσουμεν αύριο".

Αισθανόμουν παντού φρικτούς πόνους. Την επαύριο ο Μακλόκλαν άρχισε να με κτυπά με τις παλάμες του ανοικτές στο πρόσωπο φωνάζοντας: "Εγώ ανέκρινα **4.000** μέχρι τώρα και εσύ θα με γελάσεις;".

Αμέσως με μια φιάλη άρχισε να με κτυπά στους όρχεις, προκαλώντας έτσο δριμύτατους πόνους.

Εζητούσε επίμονα να του αποκαλύψω πού είναι ο αδελφός μου ο Τεύκρος, ο οποίος ήταν ο συνδεσμος της περιοχής και άλλα μυστικά της ΕΟΚΑ, ενώ με εκτυπούσε με δερμάτινη ζώνη στους όρχεις και με τους γρόνθους του στο στήθος και τη κοιλιά.

Εν τω μεταξύ ήλθε και τον βοηθούσε στο έργο του και ο Μέρλιν.

Τα μαρτύρια αυτά διάρκεσαν για αρκετή ώρα. Αφού βαρέθηκαν να κτυπούν, με έλυσαν και με οδήγησαν σε ένα κελλί, όπου ήταν ο Πολύκαρπος Γιωρκάτζης και ο Φρίξος Δημητριάδης. Μετά από λίγες ώρες ο Μέρλιν με μετέφερεν στη Λεύκα, και από εκεί πάλιν στην Ομορφίτα.

Εκεί με έρριψαν στο δάπεδο και μου είπεν ότι "απόψε θα κοιμηθείς με ένα πτώμα".

Στο κρεβάτι σκεπασμένο με μιαν κουβέρντα ήταν ένα άτομο. Εξακρίβωσα ότι αυτός ήταν ο Πολύκαρπος Γιωρκάτζης. Σε αυτό το σκοτεινό δωμάτιο παρέμεινα νηστικός με τον Γιωρκάτζη και χωρίς νερό διότι το νερό ήταν πολύ βρομισμενο, το δε ψωμί βρεγμένο με ούρα, ήταν αδύνατο να φαγωθεί".